

BREVIARIUM PROPRIÆ
DIOECESIS
ROTTENBURGENSIS
TOMUS ALTER

Die 5 Iunii
S. BONIFATII

Ep. et Martyris

II classis

IN II NOCTURNO

Lectio iv

Bonifátius, ántea Winfridus appellátus, apud Anglos natus est ex eúnte saeculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aver-sátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum eius pater ánimum sáeculi illécebris permutáre frustra tentásset, monastérium ingréditur, et sub beáti Wolphárdi discipli-na ómniium virtútum ac sci-entiárum génere imbúitur. Annum agens trigésimum sacerdotio insignitur, ac verbi divini praedicátor assiduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. At-

tamen, regnum Christi adau-gére desiderans, continuo flebat ingéntem multítudi-nem barbarórum, qui igno-rántiae ténebris immérsi daé-moni famulabántur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inexstinguíbili ardóre accrésce-ret, divino númine per lácrimas et oratiónes ex-ploráto, facultátem a monas-terii praepósito obtinuit ad Germánicas oras proficiscen-di.

Lectio v

Ex Anglia duóbus cum só-cíis navem solvens, Dorestádium in Frisiae óppi-dum venit. Cum autem bel-lum gravissimum inter Friso-num regem Radbódum et Cárolum Martéllum exarsis-set, sine fructu Evangelium praedicávit. Quaprópter in

Angliam reversus, ad suum redivit monasterium, cui in-
vitus praeficitur. Post eláp-
sum biénnum, ex consénsu
episcopi Vintoniensis, mu-
nus abdicávit, et Romam
profectus est, ut apostólica
auctoritáte ad gentilium
conversiónem delegaretur.
Cum ad Urbem pervenisset,
a Gregório secúndo benigne
excipitur, pro Winfrido
Bonifátius a Pontifice nomi-
nátur. In Germániam diréc-
tus, Thuríngiæ Saxoniæque
pópulis Christum annuntiá-
vit. Cum interea Radbódus,
Frisiae rex ac infestissimus
christiáni néminis hostis,
occubisset, Bonifátius ad
Frisonos rediit, ubi sancti
Willibrórdi sócius per
triennium tanto cum fructu
Evangelium praedicávit, ut,
destrúctis idolórum simulá-
cris, innúmeræ vero Deo
ecclesiae excitarentur.

Lectio vi

A sancto Willibróordo ad
episcopále munus expe-
titus, illud detrectávit, ut

prómptius infidélium salúti
instáret. In Germániam pro-
iécus, plura Hassórum mília
a daémonis superstitióne a-
vocávit. A Gregório Pontifi-
ce Romam evocátus, post
insignem fidei professiónem
episcopus consecrátur. Exin-
de ad Germános redux, Hás-
siam et Thuríngiam ab ido-
latriæ reliquiis penitus ex-
purgávit. Tanta propter meri-
ta Bonifátius a Gregório ter-
tio ad dignitátem archiepís-
copálem evehitur, et tertio
Romam profectus a Summo
Pontifice Sedis apostolicæ
legátus constitúitur. Qua in-
signitus auctoritáte quátuor
episcopátus instituit, et várias
synodos celebrávit, inter
quas concilium Leptinense
memorábile est, apud Belgas
in Cameracénsi dioecési
celebrátum, quo quidem
témpace ad fidem in Bélgio
adaugéndam egregie cóntu-
lit. A Zacharia Papa creátus
Moguntinus archiepiscopus,
ipso Pontifice iubente, Pi-
pinum in regem Francórum

unxit. Post mortem sancti Willibrórdi Ultraiectensem ecclésam gubernándam suscepit, primo per Eóbanum, deínde per seipsum, dum ab ecclésia Moguntína absolútus Ultraiecti resédit. Frisónibus ad idolotríam relápsis, Evangelium prædicáre rursus aggreditur, cumque officio pastoráli occuparétur, a bárbaris et impiis homínibus iuxta Bornam flúvium cum Eóbano coepíscopo multisque áliis cruénta cæde peréemptus martýrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifátii Mogúntiam translátum, et, ut ipse vivens petierat, in Fuldénsi monasterio, quod exstrúxerat, recónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit. Pius autem nonus Póntifex Máximus, eius Officium et Missam ad univérsam Ecclesiám exténdit.

IN III NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum

Lectio vii   Cap. 5, 1-12

In illo témpore: Videns Iesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius. Et réliqua.

Homilia

sancti Augustini Episcopi

Liber 1 de Sermone Domini in
monte, cap. 2

Beati mundo corde; quóniam ipsi Deum videbunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunť, eum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmóduť lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis: ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacífici; quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat; et ideo filii Dei pacífici, quóniam nihil in his resistit Deo, et útique filii similitúdinem patris habére debent.

Lectio viii

Pacífici autem in semetip-
sis sunt, qui omnes ánimi
sui motus componéntes, et
subiciéntes ratióni, id est
menti et spirítui, carnalésque
concupiscéntias habéntes
edómitas, fiunt regnum Dei.
In quo ita sunt ordináta óm-
nia, ut id, quod est in
hómine præcípuum et excél-
lens, hoc imperet, céteris
non reluctántibus, quæ sunt
nobis bestiísque commúnia;
atque idipsum quod excéllit
in hómine, id est mens et
rátio, subiciátur potióri,
quod est ipsa véritas, unigé-
nitus Filius Dei. Neque
enim imperáre inferióri-
bus potest, nisi superióri se ipse
subíciat. Et haec est pax,
quæ datur in terra homíni-
bus bonæ voluntátis; hæc
vita consummáti perfectique
sapientis.

Lectio ix

De huiúsmodi regno pa-
catissimo et ordinatissi-
mo missus est foras princeps

huius sæculi, qui pervérsis
inordinatisque dominá-
tur. Hac pace intrinsecus consti-
túta atque firmáta, quascúm-
que persecutiónes ille, qui
foras missus est, forinsecus
concitáverit, auget glóriam,
quæ secúndum De-um est;
non áliquid in illo ædificio
labefáctans, sed deficientibus
máchinis suis innotéscere
fáciens, quanta firmitas intus
exstrúcta sit. Ideo séquitur:
Beáti, qui persecutió-
nem patiúntur propter iustitiam;
quóniam ipsórum est reg-
num cælórum.

Te Deum laudamus.

Oratio

Deus, qui multitudinem
populórum, beáti Bo-
nifátii Mártyris tui atque
Pontificis zelo, ad agnitio-
nem tui nóminis vocáre dig-
nátus es: concéde propítius;
ut, eius sollémnia cólimus,
étiam patrocina sentiámus.
Per Dóminum nostrum.

Die 4 Iulii
S. UDALRICI
Ep. et Confessoris
III classis

AD MATUTINUM
Bened. Ad societátem.
Lectio iii

Udalricus, Alamannus, Hubaldi et Thietburgae filius, puer ad monasterium sancti Galli missus, Deum ad sacerdotium vocantem secutus est. Triginta tres annos natus episcopus praeficitur ecclesiae Augustanae, quam per decem lustra forti manu infractoque animo perturbatissimis temporibus rexit. Divina mysteria summa devotione peregit, opus liturgicum maxima solemnitate persolvit, multasque celebravit synodos. Zelo domus Dei ardens ecclesiam cathedralem Augustanam aliasque dirutas ecclesias restituit novasque exstruxit et monasteria omni fovit opera. Vir Dei pacificus pacem inter Ottonem regem et Liutolfum filium composuit et

contra Hungaros civitatem Augustanam fortiter defendens, illustris illius victoriae in campo Lycensi reportatae partem praecipuam habuit, cum patria salvans fidem. Die quarto mensis Iulii anni nongentesimi septuagesimi tertii pie defunctum Ioannes decimus quintus primum canonico processu Sanctorum fastis adiunxit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes ✠. Iustum deduxit.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut, intercessióne beáti Udalríci Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Ad Vesperas ✠. Iustum deduxit.

Ad Magnif. ant. Amavit eum.

Die 8 Iulii
SS. KILIANI
ET SOCIORUM
Martyrum

III classis

AD MATUTINUM

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Kilianus, natione Hibernus, nobilibus parentibus oriundus, a pueritia liberalibus studiis est eruditus. Divina eum gratia praeveniente, cunctis mundi illecebris spretis, monasticam vitam in Hyensi monasterio professus est. In presbyteratum euectus, regiminis monasterii curam suscepit. Sed praesulatu abdicato soloque natali relicto, Herbipolim in orientali Francia cum sociis Colomano et Totnano pervenit, incredulis illius regionis gentibus Evangelium praedicaturus. Gosbertum provinciae ducem cum pluribus aliis ab idolis ad Christi fidem convertit. Uxorem Geilanam, quae antea fratri illius fuerat matrimonio copulata, Gosbertus cohortante Kiliano dimittere spondit. Quapropter mulier ira incensa Pontificem eiusque so-

cios interfici et infodi iussit. Geilana et duo carnifices facinore peracto a daemone arrepti, vitam miserabiliter finiverunt. Horum Martyrum corpora sanctus Burchardus Herbipolensis episcopus a terra elevavit, et in basilica a se erecta recondidit, anno septingentesimo quinquagesimo secundo.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes ∷. Exsultabunt Sancti.

Ad Bened. ant. Vestri capilli.

Oratio

Magníficet te, Dómine, sanctórum tuórum Kiliani Sociorúmque eius beáta solémnitas: qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Et fit com. sancti Elisabeth.

Ad Vesperas ∷. Exsultabunt Sancti.

Ad Magnif. ant. Gaudent in coelis.

Die 17 Iulii

B. IRMENGARDIS

Virginis

III classis

AD MATUTINUM

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Irmengardis, nobilibus parentibus, rege Ludovico Teutonico et Hemma, nata, iam a teneris annis specimen dedit futurae sanctitatis. Delicias saeculi abhorrens nobilis adolescentula, pompis ac divitiis aulae regiae valedicens, sub regula sancti Benedicti divino servitio in monasterio insulae Chiemensis totam se consecravit. Monasterii facta abbatissa, virtutis exemplo omnibus praelucebat, et in dies plures sibi virgineas sodales sociavit. Arcanam Sponsi caelestis vocem audiens "veni, sponsa" ad caelestes nuptias evolavit decimo sexto mensis Iulii, anno octingentesimo sexagesimo sexto, aetatis suae trigesimo quarto. Cultum ipsi e fideli populo plus quam per undecim saecula exhibitum Pius Papa undecimus Sacrorum Rituum Congregationis decreto ratum habuit et confirmavit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes ✠. Diffusa est.

Ad Bened. ant. Simile est.

Oratio

Dómine Iesu, qui beátam Irmengárdem, Vírginem tuam, mundi delicias despícere et nómini tuo benedícere fecísti: praesta, quaesumus; ut eius intercessióne ómnibus diébus vitæ nostræ tibi placeámus. Qui vivis et regnas.

Et fit com. sancti Alexii Conf.

Ad Vesperas ✠. Diffusa est

Ad Magnif. ant. Veni, Sponsa Christi.

Die 27 Augusti

S. GEBHARDI

Episcopi et Confessoris

III classis

AD MATUTINUM

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Gebhardus, hoc nomine secundus, Constantiensis episcopus et comes Brigantinus, ex praeclaro Alemannorum genere procreatus, adolescentiam tanta animi transegit puritate, tan-

tamque apud cives probitatis opinionem adeptus est, ut mortuo Gaminolpho Constantiensi episcopo summa omnium gratulatione in defuncti locum fuerit suffectus. Castitatem aliasque virtutes perpetuo dilexit, catholicam fidem et ecclesiasticam disciplinam strenue defendit. Patrimonio suo peramplo pauperibus distributo, monasterium Petershausen nuncupatum extruxit, quod et multis praediis attributis locupletavit ac muneribus amplissimis exornavit. Tandem, cum ecclesiam sibi commissam sanctissime per sexdecim annos administrasset, circa annum a virginis partu nonagesimum nonagesimum quintum ingenti suorum maerore sancto fine quievit. Te Deum laudamus.

Ad Laudes ✠. Iustum deduxit.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone.

Oratio

Exaudi, quaesumus, Domine, preces nostras, quas in beati Gebhardi,

Confessoris tui atque Pontificis, solemnitate deferimus: et, qui tibi digne meruit famulari, eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dóminum.

Et fit com. sancti Iosephi Calasactii: Ant. ac versus ex I Vesperis.

Ad Vesperas ✠. Iustum deduxit.

Ad Magnif. ant. Amavit eum.

Die 6 Septembris

S. MAGNIS

Abbatis

III classis

AD MATUTINUM

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Magnus, ex Raetoromanorum gente oriundus, postea Mang vulgo nominatus, adulescens monasterium sancti Galli ingressus, sanctorum Columbani et Benedicti regulas oboedientissimus observavit. Precibus sancti Wicberti episcopi Augustani, cum Tozzone et Theodoro Algoviae gentibus convertendis operam nava-

vit. In Camboduno oppido adveniens, signo crucis munitus, anguem grandem interfecit, et in eodem loco cellam et sacellum exstruxit, Theodorum comitem relinquens custodem. Ipse cum Tozzone ulterius progressus, in vico vulgo Epfach nominato, a Wicberto episcopo benigne exceptus et benedictione confirmatus, in locum Rosshaupten et tandem ad fauces Alpium pertingens, in loco hodie Füssen nuncupato, alteram cellam ecclesiamque aedificavit. Sacerdotio auctus, religione et opera illius regionis incolas sibi conciliavit, totque ad Christi fidem perduxit, ut Algoviae Apostolus appellari mereretur.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes √. Iustum deduxit.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone.

Oratio

Intercéssio nos, quaesumus, Dómine, beáti Magnis Abbatis comméndet: ut, quod nostris méritis non valéamus, eius patrocínio

assequámur. Per Dóminum.

Die 17 Septembris S. HILDEGARDIS VIRGINIS

III classis

AD MATUTINUM

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Hildegardis, nobili ex genere de Bermersheim orta, octennis sub regimine beatae Iuttae in montem sancti Disibodi secessit, Monasticam vitam professa et divino velata Sponso, Iuttam defunctam, licet renitens, magistra secuta est. Cum vero claustrum exiguum virgines illuc festinantes vix caperet, montem sancti Ruperti prope Bingam novo ibi exstructo monasterio, Spiritu Sancto urgente, adiit. Quadraginta fere tres annos nata igneo lumine, miro intelligentiae Sacrarumque Scripturarum expositionis dono, prophetiae munere aliisque charismatibus ornata, ea quae viderit et audierit ut scriberet

divinitus monita est. Cuius fama exinde longe lateque diffusa, Pontifices Romani, episcopi non pauci, ipse Imperator Fridericus I, reges, principes, viri sancti et eruditi illius consilium exquirebant eiusque precibus se suaque commendabant. Illa autem cordium secreta perspiciens, neminem nisi consolatum et ad meliora excitatum a se dimittebat, infirmos quoque gratiam nacta curationum sanabat. Divino denique impulsa Spiritu et apostolico zelo aestuans longa atque permolesta itinera non pauca suscipiebat. Vias Domini intrepide annuntians haereticos mira auctoritate et gratia confutabat. Tot laboribus et aerumnis tandem exusta, anno Domini millesimo centesimo septuagesimo nono migravit ad Patrem luminum, anno aetatis suae octogesimo secundo.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes √. Diffusa est gratia.

Ad Bened. ant. O dignissima

Christi sponsa! Quam lux prophetiae illustravit, zelus apostolicus inflammavit, laurea virginum coronavit, divini amoris incendium consummavit.

Oratio

Deus, qui beátam Hildegárdem Vírginem tuam donis cæléstibus decorásti: tríbue, quaésumus; ut, eius vestígiis et documéntis insistentés, a præséntis saéculi calígine ad lucem tuam delectábilem transíre mereámur. Per Dóminum.

Et fit com. Impressionis Ss. Stigmatum S. Francisci Conf.

Ad Vesperas √. Diffusa est.

Ad Magnif. ant. Subveni nobis, Hildegardis virgo sanctissima, aeterni regis sponsa, in cuius aula splendescis sicut stella fulgentissima.

Die 25 Septembris
S. NIKOLAI DE FLÜE

Confessoris

III classis

AD MATUTINUM

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Nicolaus de Flüe, in Helvetiae pago Saxulensi honestis parentibus ortus, singulari innocentia pueriles annos exegit. Ieiuniis et divinis contemplationibus intentus, solitariam vitam summe quidem desideravit, sed suorum voto cedens, matrimonium iniit. Decem liberis procreatis, munere et patris familias et agrorum cultoris egregie functus est. Supremum magistratum, saepius sibi oblatum in patria, constanter recusavit et tandem, relictis omnibus, in vicinum eremum secessit, ubi viginti prope annos inusitata vitae austeritate traxit et, cibo potuque prorsus abstinens, pane Eucharistico tantum nutritus caelestibusque a Deo Trino visionibus recreatus est. Accedentes ad se salutariter admonuit, exhortans identidem ad Sedis apostolicae clerique observantiam. Foederatos Helvetiae cives, vehementi exporta

dissensione, fortiter simul ac suaviter ad concordiam perduxit. Auctor pacis et patriae pater anno millesimo quadringentesimo octogesimo septimo placidissime obiit, quem Pius Papa duodecimus in Sanctorum rettulit numerum.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes √. Iustum deduxit Dominus.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone.

Oratio

Beatī Nicolai, Confessoris tui, intercēssione suffulti te, Dōmine, suppliciter exorāmus: ut gentem nostram benigna semper protectiōne custōdias, eiūsque rectōribus grātiæ tuæ lumen clemēter infūndas. Per Dōminum.

Ad Vesperas √. Iustum deduxit.

Ad Magnif. ant. Hic vir despiciens.

Die 12 Octobris

**B. IACOBI
(GRIESINGER)**

AB ULMA

Confessoris

III classis

AD MATUTINUM

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Iacobus, Ulmae in Suevia ex honesta familia natus, a patre pie sancteque educatus, in deliciis habebat contiones adire divinisque Officiis interesse. Adulescens, annuente patre, Romam petiit. In patriam rediens, Bononiam pervenit. Ibi divino consilio motus, Religionis sancti Domini habitum assumere constituit. Litteris licet mediocriter eruditus esset, tamen ob eximiam suam humilitatem ex eorum numero esse voluit, qui Conversi nuncupantur. In Religione cooptatus, continuo se totum Deo mancipavit, nec quidquam omisit, quod ad verum illius cultorem pertineret. Quapropter mirabile humilitatis, oboedientiae, paupertatis ac patientiae exemplar omnibus est factus. Tandem gravissimis doloribus patienter toleratis, octu-

agenario maior, Ecclesiae Sacramentis piissime susceptis, felicem efflavit animam. Cultum Iacobi multis miraculis clarificati indeficientem Leo duodecimus Pontifex Maximus probavit. Denique Pius Papa undecimus benigne indulisit, ut in Dioecesi Rottenburgensi, in cuius territorio locus natalis Beati situs est, eiusdem festum quotannis celebretur.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes √. Iustum deduxit Dominus.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone.

Oratio

Deus, qui beátum Iacobum Confessórem tuum humilitátis et oboediéntiae virtúte mirabíliter deco-rásti: eius intercessióne fac nos terréna despícere et mandátis tuis iúgiter inhaerére. Per Dóminum.

Ad Vesperas √. Iustum deduxit.

Ad Magnif. ant. Hic vir.

Die 14 Octobris
IN DEDICATIONE
ECCLESIAE

I classis
Omnia de Communi Dedicacionis Ecclesiae.

Die 16 Octobtris

S. GALLI

Abbatis

III classis

AD MATUTINUM

Bened. Ad societatem.

Lectio iii

Gallus Abbas, nobilibus apud Scotos natalibus ortus, in Hibernia in monasterio Benchor adolescentulus ingressus, non morum tantum, sed et ingenii laude ac sanctarum Scripturarum scientia usuque floruit. Sacerdotio auctus, Evangelii praedicandi causa abbatem Columbanum secutus in Britanniam indeque Galliam traiecit, ubi Luxoviensem solitudinem incolens complures ad Christi fidem multosque etiam ad monasticam vitam permovit. Postea, nefariae Brunichildis reginae instinctu Luxovio expulsus in Alemannia ad lacum Turicinum primum, deinde

vero apud Brigantium oppidum consedit. Gallus cum idololatriae scelus ubique convelleret, gentilium odia concitavit. Quapropter una cum Magnoaldo et Theodoro monachis eremum ingressus est. In monasterio ibi constructo plures fratres monasticam disciplinam divinarumque Scripturarum intelligentiam docuit et gentes circumpositas fidem Christi sectari instruxit. Corpus suum gravi affecit austeritate. Denique virtutum laude conspicuus exspiravit, discipulis circumstantibus, circa annum Domini sexcentimum quadragesimum sextum, aetatis suae anno nonagesimo quinto.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes *Ÿ*. Iustum deduxit.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone.

Oratio

Intercessio nos, quaesumus, Domine, beati Galli Abbatis commendet: ut, quod nostris meritis non valemus,

eius patrociniō assequamur.
Per Dominum.

*Et fit com. sanctae Hedwigis.
Vesperae de sequenti.*

Die 17 Octobris
IN DEDICATIONE
ECCLESIAE
CATHEDRALIS

I classis

Omnia de Communi Dedicacionis Ecclesiae, praeter ea quae hic habentur propria.

IN I NOCTURNO

Pater. *Absol.* Exaudi.

Bened. Benedictione.

De libro Apocalypsis beati
Ioannis Apostoli.

Lectio i Cap. 21, 18-20

Et erat structura muri eius ex lapide iaspide; ipsa vero civitas aurum mundum simile vitro mundo. Et fundamenta muri civitatis omni lapide pretioso ornata. Fundamentum primum iaspis, secundum saphirus, tertium chalcedonius, quartum smaragdus, quintum sardonyx, sextum sardius, septimum chrysolithus, octavum beryllus, nonum

topazius, decimum chryso-
prusus, undecimum hyacin-
thus, duodecimum amethystus.

℞. In dedicatione templi decantabat populus laudem: *
Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. *℣*. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et venient ad eam omnes gentes. *Et*.

Bened. Unigenitus

Lectio ii Cap. 21, 21-23

Et duodecim portae duodecim margaritae sunt per singulas, et singulae portae erant ex singulis margaritis, et platea civitatis aurum mundum, tamquam vitrum perlucidum. Et templum non vidi in ea; Dominus enim Deus omnipotens templum illius est, et Agnus. Et civitas non eget sole neque luna, ut luceant in ea; nam claritas Dei illuminavit eam, et lucerna eius est Agnus.

℞. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles: * *Et venient ad*

eam omnes gentes, et dicent:
Gloria tibi, Domine. *℣.*
Venientes autem venient
cum exultatione, portantes
manipulos suos. *Et.*

Bened. Spiritus Sancti.

Lectio iii   *Cap. 21, 24-27*

Et ambulabunt gentes in
lumine eius, et reges
terrae afferent gloriam suam
et honorem in illam. Et
portae eius non cludentur
per diem; nox enim non erit
illic. Et afferent gloriam et
honorem gentium in illam.
Non intrabit in eam aliquod
coinquinatum aut abomina-
tionem faciens et mendaci-
um, nisi qui scripti sunt in
libro vitae Agni.

℞. Benedic, Domine, do-
mum istam, quam aedificavi
nomini tuo: venientium in
loco isto. * Exaudi preces in
excelso solio gloriae tuae. *℣.*
Domine, si conversus fuerit
populus tuus, et oraverit ad
sanctuarium tuum. *Exaudi*
preces. *Gloria Patri.* *Exaudi*
preces.

IN II NOCTURNO

Pater. *Absol.* Ipsius píetas.

Bened. Deus Pater.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Lectio iv

Celebritas huius con-
gregationis, dedica-
tio est domus orati-
onis. Domus ergo nostrarum
orationum ista, domus au-
tem Dei nos ipsi. Si domus
Dei nos ipsi, nos in hoc sae-
culo aedificamur, ut in fine
saeculi dedicemur. Aedifici-
um, immo aedificatio habet
laborem; dedicatio exulta-
tionem. Quod hic fiebat,
quando ista surgebant; hoc
fit modo, cum congregantur
credentes in Christum. Cre-
dendo enim, quasi de silvis
et montibus ligna et lapides
praeciduntur; cum vero ca-
techizantur, baptizantur, for-
mantur, tamquam inter ma-
nus fabrorum et opificum
dolantur, collineantur, com-
planantur. Verumtamen do-
mum Domini non faciunt,
nisi quando caritate compa-
ginantur.

℞ . Orantibus in loco isto, *
Dimitte peccata populi tui,
Deus, et ostende eis viam
bonam, per quam ambulent,
et da gloriam in loco isto. ✠.
Qui regis Israel, intende, qui
deducis velut ovem Ioseph,
qui sedes super Cherubim.
Dimitte.

Bened. Christus perpétuae.

Lectio v

Ligna ista et lapides si non
sibi certo ordine cohae-
rerent, si non se pacifice in-
necterent, si non se invicem,
cohaerendo sibi, quodam-
modo amarent, nemo huc
intraret. Denique quando
vides in aliqua fabrica lapides
et ligna bene sibi cohaerere,
securus intras, ruinam non
times. Volens ergo Dominus
Christus intrare, et in nobis
habitare, tamquam aedifican-
do dicebat: Mandatum no-
vum do vobis, ut vos in-
vicem diligatis. Mandatum,
inquit, novum do vobis.
Veteres enim eratis, domum
mihi nondum faciebatis, in
vestra ruina iacebatis. Ergo,

ut eruamini a vestrae ruinae
vetustate, vos invicem ama-
te.

℞ . O quam metuendus est
locus iste: * Vere non est hic
aliud nisi domus Dei et porta
caeli. ✠. Haec est domus
Domini firmiter aedificata,
bene fundata est supra
firmam petram. Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Consideret ergo caritas
vestra, aedificari adhuc
istam domum toto, sicut
praedictum est et promis-
sum, orbe terrarum. Cum
enim aedificatur domus post
captivitatem, sicut habet
alius Psalmus, dicitur:
Cantate Domino canticum
novum: cantate Domino,
omnis terra. Quod ibi dixit,
Canticum novum; hoc
Dominus dixit, Mandatum
novum. Quid enim habet
canticum novum, nisi amo-
rem novum? Cantare aman-
tis est. Vox huius cantoris,
fervor est sancti amoris.
Amemus, gratis amemus;

Dominum enim amamus, quo nihil melius invenimus: ipsum amemus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

R. Mane surgens Iacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. **V.** Cumque evigilasset Iacob de somno, ait. Vere. Gloria Patri. Vere.

IN III NOCTURNO

Pater. **Absol.** A vinculis.

Bened. Evangélica léctio.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii   **Cap. 19, 1-10**

In illo tempore: Ingressus Iesus perambulabat Iericho. Et ecce vir nomine Zachaeus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia

sancti Ambrosii Episcopi

Quae autem turba, nisi imperitae confusio multitudinis, quae

verticem nequit videre sapientiae? Ergo Zachaeus quamdiu in turba est, non videt Christum; supra turbam ascendit, et vidit: hoc est, plebis iam transgressus inscitiam, meruit quem desiderabat, aspicere. Pulchre autem addidit: Quia illa parte erat transiturus Dominus: vel ubi sycomorus, vel ubi crediturus; ut et mysterium servaret, et gratiam seminaret. Sic enim venerat, ut per Iudaeos transiret ad gentes.

R. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit; et qui quaerit, invenit. * Et pulsanti aperietur. **V.** Petite, et accipietis; quaerite, et invenietis. **Et.**

Bened. Divinum auxilium.

Lectio viii

Vidit itaque Zachaeum sursum: Iam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut foecundae altitudine arboris,

eminebat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, festivitatem admiscere delectat. Zachaeus in sycomoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud: Arbor fici produxit grossos suos.

℞. Lapidēs pretiosi omnes muri tui, * Et turree Ierusalem gemmis aedificabuntur.

℣. Portae Ierusalem ex sapphiro et smaragdo aedificabuntur, et ex lapide pretioso omnis circuitus muri eius.

Et. Gloria Patri. Et.

Bened. Ad societatem.

Lectio ix

Ad hoc enim Christus advenit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus alibi: Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathanael sub arbore, hoc est, supra radicem, quia iustus; radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathanael,

quia sub Lege: Zachaeus supra arborem, quia supra Legem. Ille Domini occultus defensor, hic publicus praedicator. Ille adhuc Christum ex Lege quaerebat: iste iam supra Legem relinquebat sua et Dominum sequebatur.

Te Deum laudamus.

Die 20 Octobris
S. WENDELINI

Abbatis

Commemoratio

Ad Laudes ant.: Similábo eum * viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℞. Stulam glóriæ índuit eum.

Oratio

Intercéssio nos, quaesumus, Dómine, beáti Wendelíni Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Die 31 Octobris
S. WOLFGANGI
Episcopi et Confessoris
III classis

AD MATUTINUM
Bened. Ad societatem.

Lectio iii

Wolfgangus, liber suevigena, cum celebri schola Reichienauensi esset excultus, scholastici et subinde decani Trevirensis strenue fungebatur officio. Monasticam vitam amplecturus, in Einsiedlense coenobium secessit, scholamque dirigere destinatus est. Ibidem et ordine presbyteratus a sancto Udalrico, episcopo Augustano, auctus est, quem paucis annis post, iam iam in episcopatum eVectus, exsequiis prosequi debuit. Animarum enim zelo in Pannoniam proVectus, brevi revocatus et episcopus Ratisbonensis electus erat, anno salutis nongentesimo septuagesimo secundo. Integerrimi animi vir, posthabito suae ecclesiae commodo, sicut Bohemis

libentissime concessit, ut Pragae proprius institueretur episcopus, ita sancti Emmerami monasterium, restitutis proventibus, ab administratione episcopali seiunxit. Dux Bavariae eum moderatorem constituit filii sui Henrici, qui posterius diademati imperiali coronam sanctitatis addidit. Pietatis et aequitatis operibus dives, spiritu vaticinationis insignitus, venerabilis praesul, postquam per annos fere viginti duos Ratisbonensem rexerat ecclesiam, migravit ad Dominum.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes *Ÿ*. Iustum deduxit.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone.

Oratio

Deus, qui nobis aeternae salutis beatum Wolfgangum Episcopum ministrum tribuisti: praesta, quaesumus, ut quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in caelis. Per Dominum.

Die 11 Novembris
S. MARTINI
Episcopi et Confessoris
Patroni Dioecesis

I classis

Ad I Vesperas

De communi, Antt de Laudibus
Ad Magnif. ant. O beatum
virum, cuius anima paradí-
sum possidet! Unde exsul-
tant Angeli, laetantur Arch-
angeli, chorus Sanctorum
proclamat, turba Virginum
invitat: Mane nobíscum in
aeternum.

Oratio ppr.

AD MATUTINUM

Invit. et hym. ut in Breviario
diei 11. nov.

IN I NOCTURNO

Antt. ppr. et pss. ut in Nocturnum
diei 11. nov. (1-3).

∿. Amavit eum Dominus, et
ornavit eum. R̄. Stulam glo-
riae induit eum.

Pater. Absol. Exáudi.

Bened. Benedictione.

Lectiones I-III de Communi
Confessoris Pontificis cum
responsoriis propriis ut infra.

Lectio I

R̄. Hic, est Martinus, electus
Dei Pontifex, cui Dominus
post Apostolos tantam grati-
am conferre dignatus est, *
Ut in virtute Trinitatis Dei-
ficae mereretur fieri trium
mortuorum suscitator mag-
nificus. ∿. Sanctae Trinitatis
fidem Martinus confessus est.
Ut.

Lectio II

R̄. Domine si adhuc populo
tuo sum necessarius, non re-
cuso subire propter eos labo-
rem: * Fiat voluntas tua. ∿.
Oculis ac manibus in caelum
semper intentus, invictum ab
oratione spiritum non
relaxabat. Fiat.

Lectio III

R̄. O beatum virum Marti-
num antistitem, * Qui nec
mori timuit, nec vivere re-
cusavit! ∿. Domine, si adhuc
populo tuo sum necessarius,
non recuso laborem: fiat
voluntas tua. Qui. Gloria
Patri. Qui.

IN II NOCTURNO

Antt. ppr. et pss. ut in Nocturnum diei 11. nov. (4-6).

℣. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. ℞. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Lectio IV

Martinus, Sabariae in Pannonia natus, cum decimum attingisset annum, invitis parentibus ad ecclesiam confugiens, in catechumenorum numerum adscribi voluit. Quindecim annos natus in militiam profectus, primum in Constantii, deinde Iuliani exercitu militavit. Qui, cum nihil haberet praeter arma et vestimentum quo tegebatur, Ambiáni, pauperi ac nudo, ab eo petenti, ut Christi nomine sibi eleemosynam tribueret, partem chlamydis dedit. Cui sequenti nocte Christus, dimidiata illa veste indutus, apparuit, hanc mittens vocem: Martinus catechumenus hac me veste contexit.

℞. Oculis ac manibus in caelum semper intentus, *

Invictum ab oratione spiritum non relaxabat. ℣. Dum sacramenta offerret beatus Martinus, globus igneus apparuit super caput eius. Invictum.

Lectio V

Decem et octo annos cum haberet, baptizatus est. Quare, relicta militari vita, ad Hilarium Pictaviensem episcopum se contulit, a quo in acolythorum numerum redactus est. Post factus episcopus Turonensis, monasterium aedificavit, ubi cum octoginta monachis sanctissime aliquamdiu vixit. Qui cum postea ad Candacensem vicum suae dioecesis in gravem febrim incidisset, assidua Deum oratione precabatur, ut se ex illo mortali carcere liberaret. Quem audientes discipuli, sic rogabant: Cur nos, pater, deseris? Cui nos miseros derelinquis? Quorum voce commotus Martinus, ita Deum orabat: Domine, si adhuc populo tuo sum necessarius, non

recuso laborem.

R. Beatus Martinus obitum suum longe ante praescivit, dixitque fratribus, * Dissolutionem sui corporis imminere, quia iudicabat se iam resolvi. **V**. Viribus corporis coepit repente destitui, convocatisque discipulis dixit. **Dissolutionem.**

Lectio VI

Sed cum eum in illa vehementi febre supinum orantem viderent discipuli, suppliciter ab eo petierunt, ut, converso corpore, tantisper, dum remitteret morbi vis, pronus conquiesceret. Quibus Martinus, Sinite me, inquit, caelum potius quam terram aspicere, ut suo iam itinere iturus ad Dominum spiritus dirigatur. Instante iam morte, viso humani generis hoste, Quid, inquit, astas, cruenta bestia? nihil in me funeste repéries. Ea in voce, unum et octoginta annos natus, animam Deo reddidit, quam Angelorum chorus excepit, eosque divi-

nas canentes laudes multi, in primisque sanctus Severinus Coloniensis episcopus, audierunt.

R. Dixerunt discipuli ad beatum Martinum: Cur nos, pater, deseris, aut cui nos desolatos relinquis? * Invadent enim gregem tuum lupi rapaces. **V**. Scimus quidem desiderare te Christum, sed salva sunt tibi tua praemia: nostri potius miserere, quos deseris. **Invadent. Gloria Patri. Invadent.**

IN III NOCTURNO

Antt ppr et pss ut in Nocturnum diei 11. nov (7-9).

V. Tu es sacerdos in aeternum. **R**. Secundum ordinem Melchisedech.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio VII Cap. 11,33-36

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nemo lucernam accendit et in abscondito ponit neque sub modio, sed supra candelabrum, ut, qui ingrediuntur, lumen videant. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii
Episcopi

Liber 7 Comment. in Luc. c. 11,
post initium

Quia in superioribus Ecclesiam Synagogae praetulit, hortatur nos, ut fidem potius nostram ad Ecclesiam transferamus. Lucerna enim fides est, iuxta quod scriptum est: Lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine. Verbum enim Dei fides nostra est; Verbum Dei lux est; Lucerna est fides: Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Lucerna autem lucere non potest, nisi aliunde lumen acceperit.

℞. O beátum virum, in cuius transitu Sanctorum canit numerus, Angelorum exsultat chorus, * Omniumque caelestium Virtutum occurrit psallentium exercitus. √. Ecclesia virtute roboratur, sacerdotes Dei revelatione glorificantur, quem Michael assumpsit cum Angelis.

Omniumque.

Lectio VIII

Haec est lucerna quae accenditur, virtus scilicet nostrae mentis et sensus, ut drachma illa possit, quae perierat, reperiri. Nemo ergo fidem sub lege constituat, lex enim intra mensuram est, ultra mensuram gratia, lex obumbrat, gratia clarificat. Et ideo nemo fidem suam intra mensuram legis includat, sed ad Ecclesiam conferat, in qua septiformis Spiritus relucet gratia, quam Princeps ille sacerdotum fulgore supernae divinitatis illuminat, ne eam legis umbra restinguat.

℞. Martinus Abrahae sinu laetus excipitur: Martinus hic pauper et modicus, * Caelum dives ingreditur, caelestibus honoratur. √. Martinus epísopus migrávit a saeculo: vivit in Christo gemma sacerdotum. Caelum. Gloria Patri. Caelum.

Lectio IX

Denique lucerna illa, quam matutinis vespertinisque temporibus, ritu veteri Iudaeorum princeps sacerdotum solebat accendere, velut sub modio sita legis, evanuit; et civitas illa Ierusalem quae in terris est, quae occidit Prophetas, quasi in convalle fletus posita delitescit. Illa autem Ierusalem quae in caelo est, in qua militat fides nostra, in illo altissimo omnium locata monte, hoc est Christo, non potest tenebris et ruinis huius mundi abscondi; sed, fulgens candore Solis aeterni, luce nos gratiae spiritalis illuminat.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes: ut in Breviario notat (sine cS Mennae).

Die 21. Novembris
S. COLUMBAN
Abbatis

Commemoratio

Ad Laudes ant: Euge, serve bone.
✠. Iustum deduxit.

Oratio

Intercessio nos, quaesumus, Domine, beati Columbani Abbatis commendet: ut, quod nostris meritis non valemus, eius patrocinio assequamur. Per Dominum.

Die 25 Novembris

B. ELISABETH BONÆ

Virginis

III classis

AD MATUTINUM

Bened. Ad societatem.

Lectio iii

Elisabeth, vulgo Bona nominata, honestis ac piis parentibus Ioanne et Anna Achler, in oppido Waldsee tunc dioecesis Constantiensis orta est. Primis adolescentiae annis in summa animi simplicitate et morum honestate transactis, hortatore Conrado Kugelino eius confessario de capessendo Tertio sancti Francisci Instituto cogitare coepit, cui postea in monasterio Reute sese adstrinxit. Hic perfectionis iter ferventiore quadam ratione fuit aggressa. Amo-

rem erga proximos, paupertatem, oboedientiam, afflictationem corporis, castimoniam, abstinentiam, humilitatem mirifice coluit. Iesu patientis amore vehementer incensa, vilissima loci munera hilaris explevit. Supernis pluribus charismatibus Deus sanctimoniam Elisabeth testatam voluit. Ineunte Concilio Constantiensi pro Ecclesia orans abolitionem schismatis et praevidit et praedixit. Sacramentis morti proxima refecta, ad illa verba Evangelii: Et emisit spiritum, quod legi iusserat, septimo Kalendas decembris anno millesimo quatercentesimo vigesimo, aetatis trigesimo quarto, placidissime obdormivit. Cultum publicum eidem a morte indesinenter exhibitum Clemens decimus tertius Pontifex Maximus rite probavit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes √. Diffusa est.

Ad Bened. ant. Simile est.

Oratio

Crescat, Dómine, in nobis passiónis unigéniti Fílii tui afféctus: et beátæ Elísabeth Vírginis imitatióne, eius memória in córdibus nostris iúgiter augeátur. Per eúndem Dóminum.

Et fit com. Sanctae Catharinae Virg. et Mart.

Ad Vesperas √. Diffusa est

Ad Magnif. ant. Veni, Sponsa Christi.

Die 26 Novembris

S. CONRADI

Episcopi et Confessoris

III classis

AD MATUTINUM

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Conradus, Nothingi Constantiensis episcopi discipulus, post huius obitum episcopale munus, sancti Udalrici precibus victus, post triduanum ieiunium suscepit, ac magna cum laude administravit. Constantiae non solum plures ecclesias proventibus bene instructas ae-

dificavit, sed etiam xenodochium, quo duodecim perpetuo alerentur pauperes. Multis virtutibus praeditus, maxime orationis studium et ieiunii observantiam coluit, prophetico spiritu sanctum Gebhardum adhuc puerum sibi post Gaminolphum in episcopatu successurum praedixit. Cumque ecclesiae suae quadraginta duobus annis sanctissime praefuisset, virtutum laude conspicuus obdormivit in Domino, anno nongentesimo septuagesimo quinto. Sepultus est Constantiae in ecclesia sancti Martini, atque a Callisto secundo Pontifice Sanctorum numero adscriptus.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes ✠. Iustum deduxit.

Ad Bened. ant. Euge, serve bone.

Oratio

Exaudi, quaesumus, Domine, preces nostras, quas in beati Conradi Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: et, qui tibi digne meruit famu-

lari, eius intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum.

Et fit com. sancti Silvestri; deinde com. sancti Petri Alexandrini.

Ad Vesperas ✠. Iustum deduxit.

Ad Magnif. ant. Amavit eum Dominus.

